

XI.

Послѣ смъртъта на Руковски Хаджи Ничо мислилъ, че е ископалъ бѫлгарското възрождение заедно съ коренътъ му и че той отъ сега ще да бѫде самодѣржецъ надъ цѣлиятъ бѫлгарски народъ; но билъ излѣганъ въ своите надѣжди. Бѫлгарското движение приличало на онзи змѣй, за когото разсказватъ бабешките приказници, че когато царскиятъ синъ му отсѣкалъ едината глава, то на нейното място порасле три. Руковски само оралъ, а неговите послѣдовали захванале да сѣятъ и да жгнатъ. Но Хаджи Ничо не губилъ надѣждата си; той билъ увѣренъ, че съ своето богатство ще да исплува отгоре надъ сѣко